

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt. félre 2 frt. negyedévre 1 frt. Egyes számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Feltetős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

A székelység közigazdasága.

Helybeli lapársunk, a „Közművelődés“ mult számában *Megfigyelések* cím alatt első helyen foglalkozik a székelység közigazdasági állapotával, illetve a marosvásárhelyi iparkamarának erre vonatkozó jelentése nyomán megfigyeléseket tesz s azokat figyelemre méltó kommentárral kíséri.

Jónak látjuk az elismerést érdemlő munkát lapunkban is egész terjedelmében közölni:

„A maros-vásárhelyi iparkamara jelentését nem régen közölték a lapok. Megtudjuk belőle egyebek közt, hogy a székelység közigazdasága, hitelügye, anyagi létezésének legtöbb feltételei veszedelmes dűlőre jutottak. Így például a székelység iparának és kereskedésének amugy is kezdetleges telepei, — a parajdi gyufagyár és a bukkszádi üvegghuta megszüntek, Balánbányán a rézbányászatot abban hagyták. Hozzá tehetjük, hogy a gyergyói márványaknázat, melyhez annyi szép remény fűződött, csupán kísérletnek bizonyult; a bálványos-füredi (kár volt a torjai Büdösnek ezt a nevet adni!) szénsavgyár kisszerű telep, a málnási még el se készült. Hozzátehetjük, hogy a székelyföld kincse, a faipar, vagy egyáltalán holt tőke, vagy idegen érdekeknek szolgál. Vasuthálózata nem szerencsés. A Brassótól Sepszi-Szent-Györgyig terjedő háromszéki vasut Csikmegye forgalmának és érdekeinek nagy akadály. A termő föld kevés s a mellett tulságosan meg van terhelve. Az erdőarányosítás a kisgazdáknak sok kárt okoz; nem is vihető mindenütt igazságosan keresztül, s tényleg beszélnek, hogy történetek méltánytalanságok, hogy ne mondjam visszaélések. Például esetet tudunk rá, hogy 5 forintért erdőjogot vesznek, holdanként számítva és a faállományt eladják busás összegért. A nép pedig tudatlan s az inség is szorongatja.

Ez az egyik megfigyelés, melyből csakugyan meglátszik, hogy a székelység közigazdasága veszedelmes dűlőre jutott.

A baj különben régi keletű. Csikban és más helyeken is pár évvel ezelőtt megkísérlették kiegészítő takarékpénztárakkal segíteni ezen a bajon. Csakhogy ez intézmény pusztán üzletre van alapítva, minden erkölcsi alap nélkül. Látszólag olcsón adja a pénzt, s a számításban szerfelett könnyelmű és tudatlan székely lépre megy. Veszi fel a pénzt, azzal vásárolja a földet. S mit ér el vele? A birtok ára szertelen magasra emelkedett, úgy, hogy nem bírja már többé a saját terhet. Így történik, hogy Háromszéken épen e nagy anomalia miatt az ára nagyot esett, az adósság pedig fenmaradt és növekedik. Más vidékeken e fordulat — úgy látszik — most van a küszöbön.

Ez az orvosság tehát nem vált be. Talán célravezetőbb lett volna a tervezet, melyet Ugron Gábor, a székely rabonbán, a 70-es években készített s azóta többször hangoztatott. Ezt a tervet legközelebb is röviden kifejtette abban a cikkében, mely a Magyarország és Ellenzék hasábjain feleletképen jelent meg a Budapesti Naplónak arra kérdésére: „Hol van Ugron Gábor“? Mondjuk ez a kísérlet talán üdvösebb lett volna, mert a haza és fajszeretet sugallta és etikai alapon mozgott. Csak hogy a mi féltékenységünk nagyobb egymás iránt, sem mint bizodalunk. Régi átok ez úgy látszik, mint a Labdakidákon a kegyetlen tragikum.

Ez volna a második megfigyelés, melyből kitetszik, hogy a pénzüzlettel a szóban lévő betegség nem gyógyítható.

Természetes, hogy nem, mert hiszen már erkölcsi abnormitással állunk szemben. Erkölcsivel,

melyet a megélhetés kényszere idézett elő, tehát anyagi kényszer, s most a kettő egymást támogatja ama schakespeari mondás szerint, hogy a bűn támasza újra bűn. Vagy ezt nem bizonyítja-e a székely leányoknak tömeges kivándorlása Romániába, melyre csakugyan a maros-vásárhelyi ipari kamara jelentése hívta fel a napi sajtó figyelmét? Az a leány, az a férjes asszony, ki megy hazájából, mert itt — legalább az ő hite szerint — nem kap munkát, sem kenyeret. Hogy aztán a kivándoroltak egy része elzüllik, becsületét és testét eladja, ez a mai életfelfogás és közéleti erkölcs uralkodó szabályai szerint épen oly természetszerűleg történik, a hogyan megtörténik itt közöttünk is akármely városban.

Minthogy eddig a pontig jutottunk, különösképpen kell kijelentenünk azt, hogy ama két férfiú közül, kik e kérdést épen most ennyire élére állították, egyik sem székely. Másodszor nem tagadhatjuk, hogy sejtelmünk úgy sugja, mintha egy kissé tulságba tévedtek volna, vagy legalább is igen korán vezették le egyes esetekből az egészre vonatkozó megdöbbentő következtetéseiket. Mi legalább, kik az itten szóban jöhető székely területet ismerjük, s épen a mult hónapokban is tanulni iparkodánk e kérdést, láttuk, hogy leánya és asszonya még is csak haza jön, miután egy kis summa pénzt szerzett. Kunyhót épít, élethez fog. Ellenben a kik ott felejtik magukat, azt a nép maga megveti és elítéli. Így tapasztaltuk ezt és szívesen ide iktatjuk, nem mintha amaz üdvös kedvezményt teljes erőnkől nem gyámolítanók, vagy fajunknak hizelegnénk, hanem mivel tul a renden vádolni sem akarjuk. Szóval harmadik megfigyelésünk az, hogy a székelység közigazdasági válsága erkölcsi abnormitásokra vezetett s most már nem orvosolható másképen, csupán er-

TÁRCZA

A nagymama könyve.

A nagymamának volt egy régi
Kopott kötésű imakönyve . . .
A megsárgult lapokra néki
Naponta folydogált a könnye.

Kíváncsik voltunk régen rája:
Miért sir mindig nagymamánk,
Ha ránk leszall az est homálya,
Mikor aludni küld mamánk?

És egyszer este fenmaradtunk,
Megvartuk, míg elszendereg,
S a könyvet kapva kiszaladtunk,
Hogy megtudjuk, mért kesereg.

S fölnyitottuk az oeska könyvet . . .
Látszott a foltos lapokon, —
Hogy ittak márnagyonsok könnyet,
S mi végignéztünk azokon.

Hol legtöbb folt volt, fölnyitottuk.
Száradt virág s írott levél
Feküdt ott és mi félve fogtuk:
A sok könyvtől mivé levél?!

Sehogyse tudtuk mi megérteni,
Hogy egy levélen s kis virágon
Mit is lehet annyira féltetni
Mikor anyyi van a világon?

Hogy egy szakadt levél fölött,
Aminőt százat lehet írni,
Segy kis virágon — van száz nyáron
Hogyan is lehet annyit sirni?

Cornelius.

A 03,129 sz. sorsjegy.

Krameczfugl András úr nem gazdag ember. A miért is nem fehér hollóként kell róla beszélui.

De ez még csak hagyján. Van elég ember, kinek pénze nincs, de azért boldog és megelégedett életet él. Krameczfugl András úr azonban nem boldog, sem pedig megelégedett. Nem boldog azért, mert soha sem tud olyan lakást találni, melylyel meg lehetne elégedve. Vagy látna van a házban, azt pedig ő nem szereti, vagy azért mond fel háziasszonyának, mert hallja, hogy a cseléd szeret lopkodni, vagy — neki mondanak fel, mert mindenben hibákat tud találni.

Krameczfugl úr boldogtalansága pedig onnan ered, hogy nagyon szereti holmijait. Nincs neki sok, néhány rend ruha, egy kevés fehérnemű és egy esomó levél, meg egy sereg mindenféle apróság. Hanem ezeket szörnyen félti, a mióta megesezt vele, hogy egyszer mindenét ellopja egy állítólagos üveges, ki szobájába jött, hogy egy egész ablaktáblát tegyen a törött helyébe, és ez alkalommal elfelejtette otthagyni Krameczfugl úr ruháit.

Égett gyermek fél a tüztől, s így Krameczfugl András ur, bár deresedő bajuszával már régen túl volt a gyermekkoron, félt holmijait olyan helyen hagyni, a hol nem tehetett miadent biztos zár alá. Evekig járt hónap hónap után egy lakásról másikra, sehol sem érezve szeretett holmijait elég biztosnak, míg végre tavaly ráakadt a mostani lakására, a mely minden tekintetben kifogástalan volt.

Csöndes utcában csöndes ház, gyermek sehol a közelben, különbejáratú szoba, mely dupla ajtóval zárható, az ablakokon vasfüggönyök; — biztosabb helyet már keresve sem talál az ember holmijainak. Az ablakkal szemközt a rendőrség őrszobája, a hivatal közel . . . Krameczfugl úr meg volt elégedve.

Kimondhatatlanul jól érezte magát, esténként, mi-

után bezárta a dupla ajtót, leeresztette a vasfüggönyöket és megnézte a batlóvetű revolvért, mely éjjeliszekrényé fiókjában fektüdt. Akkor még egy cigarettára gyújtott, azt a diványon végigheveredve szitta el, aztán lefektüdt egész biztonságban.

Ez így ment egy teljes esztendeig.

Hanem mint mindennek, úgy ennek is vége lett egy napon. Volt pedig ez az emlékezetes nap egy hétfő. A mikor Krameczfugl úr Ujpestről jött be, a hol egy, vasárnap esti mulatságot szerencsésen kihúzott másnap reggeli nyolcz óráig.

A mint a lakásba nyit, halálra sápad, térdei összeverődnek, a foga meg valami ismeretlen dalnak a taktusát kezdi verni. Szekrény, fiók, minden nyitva és tátong az ürességtől.

Volt, nincs! Krameczfugl András uram holmija lábra kapott és szörin-szálan eltűnt. A boldogtalan ember a a szekrény alá kandikált, kihúta a fiókokat egészen, — de hiába, nem volt tréfa a dologban, nem bujtak ruhái a szekrény alá, fehérneműi sem sülyedtek valami titkos üregbe — volt, nincs!

De — mégis! Valamit talált Krameczfugl ur az ágy alatt. Egy papirost. Azt gondolta valami régi újság darabja, pedig a mint közelebből megaázte, hát a soroksári baromfityényszéti kiállítás sorsjegye volt, 03,129 számmal.

— Egy nyom, egy nyom! kiáltott fel Krameczfugl úr. Azzal fogta a kalapját és rohant a rendőrségre.

Ott felvettek az esetről egy kétöles jegyzőkönyvet, kikérdezték jobbról balra Krameczfugl András uramat, végül pedig elég gyöngéden haza küldték.

A boldogtalan ember megesküdött, hogy minden erejével azon lesz, ha a tolvajt elfogják, a törvény egész szigorát fogja vele szemben alkalmaztatni. De csak majd ha meg lesz! Addig pedig tépte haját dühében, míg el nem fáradt belé, akkor aztán esendes megadás-sal kezdte viselni sorsát.

kölcsi alapon. Ezt a meggyőződést fejezi ki Ugron Gábor is, midőn említett cikkében szívének felháborodásával így kiált fel: Erkölcsi regeneráció nélkül nem lehet megmenteni a népet!

Folytatólag azt mondja, hogy a székelység megmentése nagy munka; ő e nagy munkának annyi csalódáson okulva élére nem áll, hanem a segítség módjáról szólni fog a maga helyén. Hiszünk, hogy azt a szót hallani fogjuk, hogy az a szó okos lesz. Míg azonban az a szó elhangzanék, bár csak ne a pusztában, addig mi is megfigyelésünk alapján szólunk.

Ismeretes, hogy az országos néppárt programjának egyik sarkalatos pontja a nemzeti közgazdaság rendezése, emelése, érdekeinek védelme. Tudjuk aztis, hogy mily lelkes odaadással küzdik e párt a *keresztény hitelszövetkezetek* érdekében, melyek keresztény hitéleti és erkölcsi alapon, a föld népének a kis birtokos és gazdának érdekeit, terményeinek értékesítését, a gazdálkodás okszerű kifejtését, a hitelügyletek igazságos és emberies lebonyolítását, a pillanatnyi szükség orvoslását vannak hivatva szolgálni, távol minden kalmár szellemtől és szívtelen üzérkedéstől. A mellett e szövetkezetek a keresztényies gondolkodást és szellemi intelligenciát is ápolják. Eltárgyban a Keresztény szövetkezetek Országos Központjának intéző bizottságánál lehet kimerítő információt szerezni, mely épen most tartja gyűléseit a Budapesti Katolikus Körben (IV. Molnár utca 11.)

Ezek után, ámbár még nem tudjuk, hogy az Ugron Gábor szava hogyan fog hangzani, mégis részünkről azt hisszük, hogy a székelység megmentése csak is a keresztény hitelszövetkezetek útján lehetséges. Ebben az orvosságban ugyanis benne van a komplikált betegség gyógyításának mind a két feltétele az anyagi és erkölcsi. Magától értődik, hogy a szer alkalmazása csak is a néppárt égise alatt mehetne végbe legüdvösebben. Ez pedig feltételezné a párt egyéb elveinek is terjedését a székel földön. Hanem ez, megvalljuk még mindig nehezen megy. Isten tudja miért.

I R O D A L O M.

* **A Magyar Könyvtár** ismét küld szét néhányat narancsszín borítékos füzetiből, melyek megint becsületére válnak ennek a kitünő izléssel és gondossággal szerkesztett vállalatnak. Most is képviselve látjuk ez öt füzetben a régi magyar klasszikusokat és a modern magyar irodalmat, a külföldi irodalom régi és új remekműveit. A magyar irodalom régi jeles kiállító Kistaludy Sándort adja most a „M. K.” még pedig leg-

A lakásból nem költözködik ki azért, határozta el. Hiszen, ha itt megtudták lopni, mennyivel inkább máshol. Hát csak marad.

Nem érezte magát ugyan többé soha olyan jól, mikor este ajtót, ablakot bezárt, mint valamikor előbb, hanem Isten neki — heletörődött a meg nem változtatható fatumba. Ha a rendőrségre hívták egyszer-kétszer háromszor — tizszer, nem zúgolódott, ment, mert erősen remélte, hogy majd csak elcsipik a tolvajt.

Egyelőre ugyan nem volt semmi remény rá. Megtették „a legmesszebb menő intézkedéseket,” de a tolvaj azért nem került kézre. Még csak további nyomokat sem találtak. Nem volt semmi kilátás arra, hogy a „büntettest” megtalálják. Már arra készültek, hogy a soroksári baromfi tenyésztési kiállítás sorsjegyét, mint corpus delictit a többi közé helyezze.

Ekkor azonban megtörtént a szinte mesés esemény, a melynek első hallatára még Krameczfugl úr is hitetlenül csóválta meg fejét.

Elfogták a büntettest.

Egy zálogházas ismerte meg a rendőrség részéről közölt jegyzék szerint Krameczfugl úr bolmijait, melyeket a tolvaj ott akart „becsapni.” Keszeg Marci volt a neve, a rendőrség is régóta ismerte.

A bírósági tárgyaláson egy havi fogházra ítélték Keszeget. Miután azt leülte, ki adták neki jogos tulajdonát, a soroksári baromfitenyésztési kiállítás 03,129 számú sorsjegyét.

A mely sorsjegy különben időközben 60,000 forintot nyert.

Keszeg Marci akkor ruhaneműboltot nyitott és mint becsületes ember élé napjait.

Krameczfugl András úr pedig elkötözött a „biztos” lakásáról és „nem biztos”-ban ütötte fel tanyáját. De ha valaki lopás közben egy sorsjegyet talál a szobájában felejtetni, nem igen hiszem, hogy Krameczfugl úr a rendőrségre vinné megint.

Majoros Emil.

bájosabb regét: Csobáncezt, Tátikát, Dobozyt, valamennyit jó bevezetéssel, melyet Szigetvári Iván írt. Az új magyar irodalmat ezúttal egy pár évvel ezelőt elhunyt tehetséges ifjú belletrista képviseli: Becsky László, a ki amerikai úti kalandjait („Amerikába és vissza”) a legdrámaibb, legérdekesebb módon tudta elbeszélteni. A külföld nagy klasszikusai közül Byron jelenik meg, még pedig egyik legbatalmasabb és méltán leghíresebb alkotásával, „Kain”-nal melyet Mikes Lajos nagy gondattal írt meg magyarra. Örömmel fogja fogadni mindenki a 126. füzetet is, mely Tolsztoj-nak legszebb népies elbeszéléseit tartalmazza. Ezeket a mély filozófiája, fenséges munkákát, melyeket Szabó Endre az eredetihez méltóan magyarosított. Végre az ötödik füzet egy szép Coppée féle regény „Adós tizess”, melyben az az érdekes téma van feldolgozva, mikép bat a hirtelen jött gazdagság különböző lelkiülett és társadalmi állásu emberekre. A fordítás nem szorul dicséretre: Tóth Béla műve. Ez újabb füzetekkel a „M. K.” immár a 128. sorszámat érte el. Minden szám ára 15 kr., az összes füzetek külön is kaphatók, az egész gyűjtemény pedig részletfizetésre. Kimerítő prospectust ingyen küld a kiadóhivatal: Wodianer F. és Fiai, Budapest, Andrássy-ut 21

* Soba még annyira igaz szívet és lélekkel nem ajánlottunk valamint olvasóink figyelmébe, mint a jelen alkalommal. **A Pillangó**-ról van szó, a legszebben illusztrált és legjobban szerkesztett magyar élelapról, mely Budapestben jelent meg. Ez a lap a magyar Flugende Blätter. A képei olyan szépek, mint a bíres német lapéi, a szövege épen olyan malattató és az iránya épen olyan erkölcsiösen szolid. Igazi családi lap, melyet a fiatal leány épen oyan élvezettel olvashat, mint a serdülő diák, mint a meglelt korú családapa vagy az anya. A gyulafehérváriakat különösen is érdekelheti ez a lap, mert belső munkatársa, akinek dolgozatai minden számban olvashatók, egy régi ismerősünk: Tauber Kornél, lapunk egykori segédszerkesztője. A gyönyörűen kiállított lap előfizetési ára nagyon csekély összeg: egész évre mindössze négy forint. Mutatványszámot egy levelező lapon nyilvánított kíváncsra ingyen küld mindenki a kiadóhivatal, mely Budapestben Teréz körút 35 szám. alatt van.

* **A műipar.** A műipar az iparművészet jelszavai mind szélesebb körben hódítanak. A mi természetes is. A nagy művészetek nagy mestereinek alkotása kevesen élvezhetik. Messze degen földeken, szétszortan, gyűjteményekben vagy magányosok szalonjaiban állanak, hol hosszú és költséges út árán, s így ritkán és keveseknek megközelíthetők. A az élet sivárgásában folyton és egyre jobban szomjazzák a szépet, a művészt, a mi lelkiüket ne elfoglalja, hanem pihentess, ne lenyűgözzön, hanem fölemelje. Nem nagy dolgokban, drágaságokban kíváncsunk gyönyörködni, a mibez nem igen juthatnánk el, mindennapi dolgoz életünkkel nem is férne össze egy külön nagy művészeti világ külön élete, élvezése, mert elvonna a gyakorlati élet mindennapi tennivalótól. A mindennapi élet aprólékos eszközeit kívánjuk csinosakká tenni, összolvasztva az ipartevékenységet a művészet igényeivel. Szobánk, batoraink, evőeszközeink legyenek csinosak, szép formájúak. Sok embernek van ily szép eszközökre szüksége, nem készítheti többé kézzel a művész, de ha sokfelé megoszlik a termék, a nagy választék nagy változatosságot is teremt. A villany és gőz modern ereje kínálja óriás hatalmát, hogy a művész mintáját megezerszerezze. Csak az eszköz s a termék nagy száma új, az eszme régi, mint helyes törekvéseink legnagyobb része. A műipari ezikek legelső szerencsés kezű alkotó Hellas földjén éltek, de más szociális viszonyok között másképpen dolgoztak, csak a gazdagok számára, pusztá kézzel, csekély számú értékes tárgyat. De minden legkisebb eszközük is a művészi szem és gondos kéz nyomát viseli magán. Hogy a művészet mennyit érvényesüljön az ipar alkotásain, tényesen bizonyítja az a Lenorebusban örözt remek korinthusi váza, melynek hű színes mását a Nagy Képes Világtörténet 37. füzeté hozza. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyet. tanár, a görögökől szóló kötet szerzője dr. Gyomlai Gyula akadémikus. Egy kötet ára díszes félbörkötésben 8 ft; füzetként is kapható 30 kr-ával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadók nál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

* **A magyar napi sajtó** legbatalmasabb organuma az immár 33 esztendeje fennálló „Egyetértés”, a mely nemcsak nagy alakjával, hanem páratlanul bő tartalmával is bátran basoulitható a külföld lapjaihoz. Az „Egyetértés” szerkesztősége nem kinél sem költséget, sem fáradságot arra, hogy olvasóközönségét úgy a hazai, mint a külföldi eseményekről kimerítő, részletes tudósításokkal lássa el. De különösen ki kell emelnünk az „Egyetértés” politikai és szépirodalmi rovatát. Politikai rovatának egyik fő ereje az, hogy olyan bő részletes országgyűlési tudósításokat ad, minőt egyetlen magyar lap sem adhat. Az „Egyetértés” is csak nagy terjedelménél fogva teheti ezt. Vezérezikéiben az „Egyetértés” mindig a politikai és társadalmi nagy kérdéseket vitatja meg s programjához biven a szabad eszméért és függetlenségi elvekért küzd. Szépirodalmi része az „Egyetértés” nek eddig is igen becses volt, mert a legkitünőbb írók tárczáit és regényeit évek hosszú során át ebben a lapban olvashatja a magyar közönség. Ma még különösen nagybecsű e különben is kitünő rovat, mert Eötvös Károly, a legmagyarabb író, az Egyetértés hasábjain írja meg páratlan érdekességi tárczáit. A Gróf Károlyi Gábor följegyzései, az Utazás a Balaton körül, az Eötvös Károly adomái máris országsszerte nagy feltűnést keltettek, a mi nem is csoda, ha tekintetbe vesszük, hogy szépirodalmunk mai kozmopolitikus irányzata közben szinte fellélikzik a magyar ember, ha olyan igazán minden sorában tisztá magyar tárgyú s hangú remekművekhez jut, mint az Eötvös Károlyéi. Az október 1-én kezdődő évnegyedben az „Egyetértés” Eötvös Károly tárczasorozatán kívül kitünő regényt is közöl.

A ki érdekes és jó olvasni valót keres és a világ

folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni. fizessen elő az „Egyetértés”-re. Az előfizetési pénz az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendő, (Budapestben, IV. Papnövelde-utca 8.), mely szívesen küld ingyenes mutatványszámot.

Ujdonságok

Gyulafehérvár 1899. szeptember 28.

— **Személyi hír.** *Jósika* Samu báró, v. b. t. t. volt miniszter, az erd. róm. kath. státus világi elnöke f. hó 18-án gróf Majláth Gusztáv erdélyi püspök úr látogatására városunkban időzött.

— **Gróf Majláth Gusztáv Károly** erdélyi püspök úr folyó hó 22-én a déli vonattal Toldalagi Samu gróf, udvari papja kíséretében bérmaútra Dicső-Szent-Mártonba távozott.

— **A vértanuk emlékűnepe és Gyulafehérvár.** Jövő hó 6-án lesz félszázados évfordulója az aradi 13 vértanu gyászos halálának. Az ország minden részében készülődnek a szomorú emlékeztető napnak ez úttal különösebb megünneplésére. Városunkban e mai napig azonban semmi jel nem mutatkozik az évforduló valamelyest megülésére.

Pedig nálunk is van hazafias közönség, hazafias papság, tanári és tanítói kar, nálunk is van lelkes ifjuság. Hiányzik azonban mégis egy-két buzgóbb lelkiülettű térfit, a ki a kezdeményezés legnehezebb munkáját magára vállalná. A kezdeményezéstől fél mindenki, azt hiszik, hogy ezért elítéli őket a közvélemény. Persze az a közvélemény, a mely huzalkodni szokott a hazafiasabb irányú működésektől. Nálunk azonban ilyen közvélemény hála a jó Istennek, nincs. Példa rá az Emke közgyűlés. Nem zavarta annak ritka szép lefolyását egy méltatlan hang se. Vagy nézzük a márcziusi ünnepségeinket. A lelkesedés kitörésénél egyebet azokon sem lehetett hallani. Ki venné tehát rossz neven, ha október 6-ának megülését egy hazafias érziülettű és népszerű polgára a városnak kezébe venné s annak méltó megünneplésére az iskolák tanárait és tanítóit, a körök és egyletek vezetőit a közreműködésre felbivná.

Vegyék ezek kezükbe a rendezést. Az ünnepély sikeréhez nem kell sok: rövid emlékebeszéd, egy alkalmi költemény elszavalása s esetleg egy-két hazafias dal eléneklése. Ez persze csak gyász ünnepély volna, de ezt össze lehetne kötni gyászisteni tisztelettel is. Nem hisszük, hogy hazafias papjaink bármelyike is megtagadná a polgárság oly irányú kérését, mely őt október 6-án gyászisteni tisztelet tartására hívna fel.

Fel tehát! Készüljünk a leggyászosabb emlékeztető nap megünneplésére mi is.

Lángoljon fel hazafias papságunk, tanári és tanítói karunk s lelkes ifjuságunk szívében a nagyjaink emlékeztetéséhez méltó hála és kegyelet nyilvánításának szent tüze. Mutassuk meg, hogy Gyulafehérvár sz. kir. városának közönsége is meg tudja becsülni a mult idők szomorú emlékeit, s hogy a nagy idők halálra kész hőseinek méltó utódja tud lenni legalább a kegyeletes emlékezésben.

— **Katonaugy.** A m. kir. honvédségi nem tényleges átomány legénység ellenőrzési szemléje Gyulafehérvárt 1899. október hó 2. napján reggeli 8 órakor a sétatéri kioszkban tartatik meg. Az ellenőrzési szemlén az összes nem tényleges állományu honvédek, tehát azok is, kik az idén az utolsó évfolyamban vannak (1887. évben besoroltak) kötelesek megjelenni, kivéve a honvédigazolványi könyvhez mellékelt „oktatás” 39. pontjában felsoroltakat: a meg nem jelenők, vagy el késvé beérkezők kötelesek a Nagy-Enyeden f. é. november hó 25-én, esetleg folytatólag 26-án megartandó utószemlén megjelenni és ezenfelül, a mennyiben elmaradásukat igazolni nem tudják, a ka'onai fegyelmi szabályok szerint meg is fognak büntettetni. Az utószemle a fennebb jelölt napon N.-Enyeden a bonvédaktanyában tartatik meg reggel 8 órakor. A szemlére minden honvéd tartozik igazolványi könyvét magával hozni és azt bemutatni. A es. és kir. Landwerbez tartozó legénység a szemlén szintén jelentkezhettek.

— **Az iparos katonák szabadságolása.** A honvédelmi miniszter rendeletileg tudatta a katonai batóságokkal, hogy a szolgálati kor sorrendjében történő tartós szabadságolásokról az ipari munkások közül azokat vegyék első sorban figyelembe, a kik valamely ipari szakiskolát végeztek.

CSARNOK.

Automobil-kocsi.

Mintán elsőrendű politikusainknál divattá lett a magánlevelezéseket és magánbeszélgetéseket nyilvánosságra hozni. nem követek el indiskréciót, ha Elemér barátomnak N. képviselőhöz írt következő levelét közlöm e lapokban.

„Tisztelt képviselő Ur! Egyik hű szavazója és kortese írja e sorokat. Ugyanis elhatároztam, hogy automobil-kocsit veszek. Lovaim a legutolsó képviselő-választás alkalmával igen lejártak magukat, kocsisom elrészegesedett; azt képzelem, hogy mindig választás van. Zabom is kevés termelt az idén, a szénám meg éppen elfogyott. Ehhez jött még a tegnapi szerencsétlenség. Családomat saját széles irtókóm megkocsikáztatván, felborította. A lovak elragadtak, elgázoltak egy bérsgyereket, kocsimat teljesen összetörték, a szerencsétlenségem összezsugorították s lovaim alaposan le is sántultak. Feleségem, ki a kilencedik gyermek óta különben is igen ideges, megtogadta, hogy soha sem ül többé kocsiba.

Mindez megérlelte bennem azt a rég táplált gondolatot, hogy lovaimat, kocsimat eladom, kocsisomat elkergetem s veszek egy automobil-kocsit. Legalább meglesz a nyugalomnak nekem is, a feleségemnek is.

Legyen szíves tehát Nagyságos Uram, utána nézni, hogy hol kapható ilyen lónélküli, fűtött kocsi, s ha 1200—1500 forintnál nem kerülne többé, tessék azonnal utánvéttel s kezelési utasítással együtt leküldeni.

Maradok stb.“

Csak Edison érezhette magát úgy legszebb találmányára rájövét, mint Nyitramegye K. pusztáján az én Elemér barátom, mikor e levél elküldése után a következő táviratot kapta:

„Kuldeom a 4 PH. aumamabil kotits, egy teotessel eot oráig jar. Ar 1300 forint.“

Elemér túlboldog volt.

A sürgőnyt ugyan értette meg teljesen; de hát ez úgy is minden sürgőnynek tulajdonsága. Különösen a 4 PH. volt előtte érthetetlen. Be is ment Koos uramhoz, az Övart végzett irtók urhoz. Majd kisüti az, tud az mindent. Meg is mondta Koos, hogy az annyit tesz, hogy négy lóerejű.

— Na anyjuk! ezentul négy lovas kocsin fogsz járni! Azonban Koos uram rögtön kiegészítette a magyarázatát:

„Csak az a kérdés, effektív vagy nominális lóerőt ért-e a gyáros?“

— Hát azután mi a különbség e között? kérde Elemér,

— Az, hogy a nominális csak névleges, az effektív meg valódi, — felelte nagy bölcsen Koos úr!

— No hiszen még csak az kelene, hogy ne járjon valósággal, csak névleg. Vissza is küldöm, úgy a hogy jött.

Harmadnapra teljes volt az öröm. Az automobil-kocsi megérkezett. Az egész tanya népe erről beszélt. Még a koudás is megnézte, pedig azt a disznaján kívül semmi sem szokta érdekelni. A bérések gunyolták a kocsisokat:

— Na most már egymást abraolhatják kendtek — szölt a tréfa.

Gyurit, a parádeskocsist meg éppen kikezdtek.

— Gyurinak sem kell már korán kelni, nem lesz mit vakarni, maga meg az ágyban is vakaródzhatik.

Nem is hatott senkire sem leverőleg e századvégi találmány, csak Gyurkára. Tudta, hogy az ő sorsa már el van döntve. Jól körül is nézte azt a német találmányt s csak annyit mondott rá, hogy bizonyosan azért nem csinált hozzá a német rudat, hogy mellé ne foghassák.

Az automobil betolták a kocsiszinbe s reggel korán Elemér Koos úrral együtt elkezdte tanulmányozni annak minden csinját-binját.

— Mert nekünk kettőnknek kell ezt a masinát legjobban ismerni, mi leszünk ezentul a kocsisok, — mondá Elemér.

Tanulmány közben rájöttek, a kocsihoz adott használati utasításból, — hogy a kocsi járásához benzin kell. Ezt pedig nem küldtek.

— Nem baj, rendelni kell. Ha öt évig vártam, öt napig is tudok még várni; mondogatta Elemér.

Nem is haragudott. Nyulat lehetett volna vele fogatni. Vacora közben is mosolyogva adta tudtára a gyermekhadnak, hogy a ki az új kocsi kerekének a gummitalpát kilyukasztja, annak szíj hasit a hátából!

Csupa örömben telt el a hét. Koos úr a két lesántult lovat, meg az összetört kocsit eladta 600 forintért a szolgabírónak. Tehát az automobil ára már félig meg volt térül. (A szolgabíró csak azt kötötte ki, hogy egyelőre váltoval fizet, a kocsit tartozik Elemér úr átadás előtt

teljesen rendbehozatni s a lovakat mindaddig tartani, míg lábuk ki nem épül.) A mama kijelentette, hogy most már nem fél az új kocsitól s el fog menni a Miklós bácsi Piroska leányának a lakodalmára, még pedig piros selyemruhában, automobilkocsin. Koos úr pedig Elemér barátom legidősebb, de azért csak 17 éves leánykáját elnevezte automobiliskájának s felajánlotta magát örökös kocsisának.

— Ugy is felborította már egyszer, hát a magáé lehet, — mormogta a Pista gyerek.

Ei is határozták, hogy Miklós bácsiéknál, a lakodalmom napján lesz arckézfogó.

Azután gyorsan telt az idő. Megérkezett a benzin azután Monasterlytól egy nagy skatulya selyemruha, Latzkótól jegygyűrű, meg egy szép nászajándék. Csak Koos úrnak ment el napról-napra jobban az esze.

Hogy a gazdagsággal nem törődött, az senkinek sem tűnt fel; de annál jobban boszantotta Elemért, hogy most már az automobil-kocsiért sem lelkesedik.

Már pedig a két urikocsiának naponta meg kell jártatni a kocsit, nehogy a lakodalmom szügyent valljanak. A probakocsikázás nagy titokban történt. Csak bent a határban, hogy a lakodalmom előtt meg ne tudják Miklós bácsiék az új forspontot.

Vége elérkezett a nagy nap. Az egész tanya szeme láttára felült az automobil-kocsira Elemér, a felesége, Aranka és Koos úr. Elemér maga kocsiskodott. Julesa néni pedig mellette ült. A fiatalok hátul a benzinmotor felett levő ülésen foglaltak helyet.

Az automobil megindult. Elkezdett szárazon kölhögni, illetlen szagot hagyva maga után. Öt perc múlva fent voltak a töltésen.

— No hát lássuk, mit tud a német — szölt örömtől sugárzó arccal Elemér, s erre megeresztette az automobil. A gummi talpas kocsi pedig futott, mint a kit kergettek.

— Én nem tudom papa, — szölt Aranka, — de itt olyan meleg ez az ülés, hogy már alig állja a kezem.

— Hát tegyetek magatok alá egy lópokróczot! — válaszolt vissza Elemér.

Igen ám, de az automobilal nem jár se kefe, se vakaró, se lópokrócz! Nem tesz semmit. Julesa néni oda adta az új nagykendőjét, — hadd lássák a piros selyemruháját az országúton is.

Már azután nem tudom, hogy ettől a piros selyemruhától-e, vagy a lóalan szörnyeteg meztlábos száguldozásától-e, vagy éppen a füstjétől, de elég az hozzá, hogy a szembe jövő kocsik nem nagy nyugalommal nézték az új fogatot; sőt a kétkerekű talyigán járó postás az árok túlsó széléről, a postacsomagok közül kandikálva áldta az új találmányt.

Volt is olyan káromkodás, hogy Elemér jónak látta teljesen gözzel eresztetni a paripát.

Csakhamar Miklós bácsiék tanyájára értek.

Gyönyörű park közepette volt a kastély, széles lépcsőzettel s előcsarnokkal. A kastély előtt elterülő virágszőnyegot körülakban futotta körül a széles kocsiút.

Elemér, a mint a majorba értek, elkezdte az automobil-kocsi dudáját nyomkodni. Ez a dunda, mely a kitérésre figyelmezteti a szembejövőt, olyanformán szölt, mint mikor a vizibika a nádasban elkezd kiabálni, hogy gál, gál, gál, de az l betű mindig a torkán akad.

De meg is volt a hatása ez újfajta hiraónak! A tanya összes kutyái lázba jöttek. A kicsije esabolt, a nagyja ngatott, s az agarak meg versenyt futottak az újfajta vadászkocsival. Olyan ribillió lett egy szempillantásra az egész tanyán, mint ha akár csak egy század huszár vonult volna be trombitaszó mellett.

A násznép a kastély oszlopcsarnokában társalgott, mikor az automobil-kocsi teljes gőzerővel vagy nyolc agár kíséretében a kastély elé robogott. Azaz, hogy nem csak elé robogott, hanem előtte elszáguldv a virágpázsit körül vezető úton tovább haladt. Ezt a körutat itt a kastély előtt azután megtette egyszer, kétszer, háromszor. . . .

Ekkorára már az egész lakodalmos nép kint volt, Eleméréket megismerték s elkezdtek mindnyájan éljenezni.

Gyönyörű látvány volt, a mint a finom izléssel kiállított automobil mértani pontossággal írja le gyors egymásutánban a kastély előtt a köröket. Julesa néni piros selyemruhája festőiesen vegyült a park zöld lombjaival Aranka és Koos úr pedig felállva, kendőlobogtatással viszonozták az éljenzést. Hiszen lehet kiabálni, nem vadulnak meg a lovak!

A meglepetés tehát sikerült!

. . . . Azaz nem egészen. A fiatal pár azért alit fel, mert a benzinmotor már tulságosan melegítette az ülést. Elemér arca pedig egyre komolyabbra változott. Csak ő tudta, hogy mi baj van!

A motor fékezője felmondta a szolgálatot! s az első meglepetést, az első éljenzést csakhamar gúnyos

mosoly váltotta fel, s a násznép fiatalabbja egyszer csak tréfára véve a dolgot, elkezdte a kocsi körül futkosó agarakat biztatni, hogy „Fogd meg, csipd el, fűlire!“ Az automobil pedig csak járta a karikát, akár a Föld évezredes pályáját.

Akár milyen melege lehetett Arankának és Koosnak azon az alutfűlő ülésen, de olyan melege még sem volt, mint szegény Elemérnek! Julesa néni is kipirult, akár csak a selyemruhája.

A tizedik forduló után végre elfogyott teljesen Elemér türelme.

— Fogd meg már ezt az ördögös masinát, — rivallt az irtók urra.

Olyan hangon volt kiadva e parancs, hogy egyszerre vége lett a hátsó ülésen a szerelmeskedésnek. Koos uram visszatordult, hassal ráfeküdt az ülésre, alanyult a benzinmotornak, felemelte az egyik szelepet s a 4 PH. lassankint megcsendesedett, terjesztvén maga után olyan benzines füstöt, a milyent még soha sem éreztek a Nyitra völgyön.

Vége az automobil megállott. Leszállhattak. Kiszölt, hogy csak egy kis láncszem volt kikapcsolódva; de hiszen az egész élet, a társadalom is ilyen kis láncszemek kapcsolatából áll, — mondá a páter ebédközi felköszöntőjében éltetve a barátságot, a házasságkötést s a fiatal jegyeseket.

Elemér s Julesa néni eleinte nehezen találták magukat bele a vig társaságba; de mikor azután mindenki elkezdte dicsérni az automobil, az öregek hiúságában felszívódott a harag s mikor már pitymallan kezdett, maga Julesa néni volt az, a ki azt mondta Elemérnek:

— De most már csak azért is az új fogatunkon megyünk baza!

Úgy is volt. Koos uram előállott az automobilal s mintán konstatálták, hogy a mama új nagy kendőjét megperzselt a hátsó ülés, hogy az a bizonyos láncszem nincs kikapcsolódva s hogy a benzin már jól ég: a lónélküli fogat a társaság zajos éljenzése között elvágatott.

Már jól haladtak az országúton, midőn az automobil szépen megcsendesedett s mint a haldokló pára, mind ritkábban hörögve, megállott. Koos uram csakhamar megállapította, hogy elfogyott a benzin, e nélkül pedig nincs HP.

Most jött csak az igazi nyomorúság. Mi volt mit tenni; mint hogy 2 forintért megfogadták az útszéli dűt lőben szántogató magyart, hogy ragaszszon elibe ké. lovat annak az automobilkocsinak s vontassa őket baza. El is indultak szépen, de bizony az első tengely így rúd nélkül minduntalan útnak állt, hol a jobb hol a bal árok felé fordítva a kocsi járását; miglen Koos úr ki nem találta, hogy úgy kell a ló után akasztott automobil vezetni, mint a sorvetőgépet. Jó erős galyat vágott, letisztogatta, két zsebkendővel az automobil elejéhez kötötte, hogy oldalt kiálljon; ezt azután két kézre fogta s úgy ment a kocsi mellett hazáig, vezetvén az automobil.

Az egész úton egyikőjük sem szölt egy kukkot sem. Haza érve, már lenn volt a tanya népe. Már Gyuri kocsis is felkelt. Ő látta meg legerősebb az új fogatot. Elbűk ment, átvette a vezető rudat Koos úrtól s csak annyit mondott, hogy:

— Lám, megmondtam, hogy azért nem csinált a német ehhez a kocsihoz rudat, hogy mellé ne foghassák.

Szabó Ferencz.

Nyílttér. *)

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és színes „Henneberg selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín- és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér és vámmentesen, valamint házhoz szállítva — **mintákat pedig postafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai cs. és kir. ud. vari szállító **Zürichben.**

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

*) E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal a szerk.

Kitüntetve a legmagasabb érdemdijakkal.

Védjegy.

Az

ANDEL J.-féle

tengerentuli por

elpusztít

poloskát, bolhát, svábot, oroszbogarat, legyet, hangyát, pincebogarat és bogármolyt, egyáltalán minden rovar.

Szétküldés: **Andel J.** gyárából **Prága.**

Gyulafehérvárt valódi minőségben kapható;

id. Misselbacher J. B. cségnél.

Az idegbaj.

Az idegbaj különösen az asszonyoknál gyakran föllépő és nagyon fájdalmas betegség; olykor csak a fejbe fészkel be magát, de néha a test különböző részeire is kiterjed. Néha-néha hirtelen elmúlik, hogy hosszabb-rövidebb idő múlva ismét föllépjen. A roham idején szánalmas állapotban van a beteg, a legesekélyebb mozgást sem bírja el és fájdalma gyakran akkora, hogy még az erkölcsöt is megtámadja. Az idegbaj eredetével rendszeren nem törődik az ember, pedig a gyógyításra fontos annak ismerete, hogy az idegbaj gyakran a vérszegénység és ideggyöngeség egyik következménye. Az idegbaj megszüntetésére használt kurák közül azt a gyógyítószeret kell ajánlani, amely hatással van az általános állapotra, mert elsőbbséget kell legyőzni és az idegeket kell megerősíteni. Ezt legjobban a Pink-pilulával lehet elérni, mely legkitűnőbb és legkövetkezetesebb szer a vér fölfrisztására és az idegek erősítésére. A Pink-pilulának meglepő hatása volt minden idegbajnál, valamint minden olyan bajnál, mely a vér gyöngeségéből származott, minő például a vérszegénység, sárgaság stb.

Richard Eliz asszony Cofraneban, (Svájc, Neuchâtel-Canton) fölhatalmazott bennünket, hogy levelet, melyben a Pink-pilulák előidézte eredményről ír, közljettyük.

Minden héten rendszeren borzasztó idegbaj gyötört, mely miután irratózas kint okozott, kétségbeesítő állapotba jutott. Nem volt erőm, elvesztett a bátorságom, semmi sem izlett és elkerült az álmom és az étvágy. E szomorú helyzetben elhatároztam, hogy a Pink-pilulát fogom használni, amely nagy és szerencsés változást teremtett meg. Ma a legjobb egészségben vagyok és ha még egyszer elfog a fájdalom, segítséget ismét a Pink-pilulától várok, amely nyugodt lelkiismerettel ajánlhatók. A Pink-pilulák kaphatók Magyarországon a legtöbb gyógyszer-tárban. Egy doboz ára 1 forint 75 kr. és hat doboz 9 forint. Magyarországi főraktár **Török József** gyógyszer-tárában, Budapest, Király-utca 12.

„Erzsébet” szálloda Gyulafehérvár.

Alulírottak tisztelettel értesítjük a t. helybeli és vidéki utazó közönséget, hogy a *gyulafehérvári* főtéren fekvő

„ERZSÉBET” szállodát

t. évi szeptember hó 15-én átvettük és megnyitottuk

A kávéház 4 nagy terme, valamint az I emeleten lévő csinos vendégszobák a kornak megfelelően kényelemmel, elegánsan és újonnan vannak berendezve és villanyvilágítással ellátva. Pontos és olcsó kiszolgáltatásról gondoskodás történt. A pincze és konyha teljesen kifogástalan italokat és izletes ételeket fog szolgáltatni. Társaskocsi minden vonathoz és jó, kényelmes fogatok a vidékre való kirándulásokra a t. cz. közönség rendelkezésére állanak.

Teljes erőnkkel oda fogjuk irányítani törekvésünket, hogy — valamint k szülőink hosszú éveken át a t. cz. közönség rokonszenvét és pártfogását meg tudták nyerni — pontos, finom és olcsó kiszolgálással részünkre is megnyerjük azt.

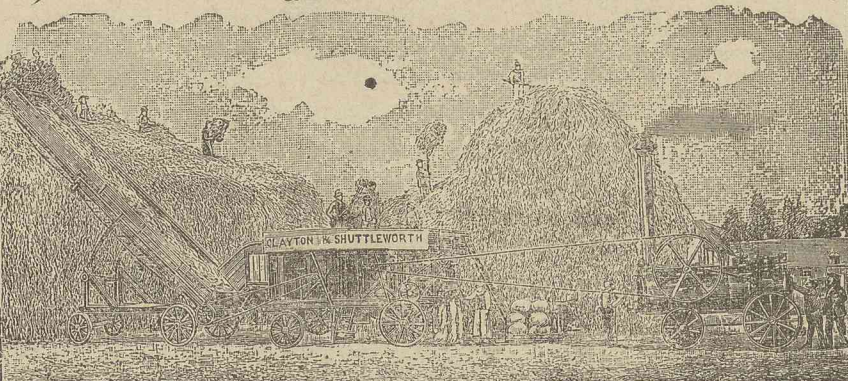
Gyulafehérvár, 1899. szeptember havában.

Kiváló tisztelettel **LASSNER TESTVÉREK.**

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút. 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánljatnak:

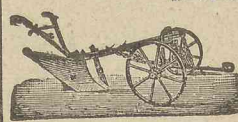

Locomobil és gőzeséplőgép-készletek

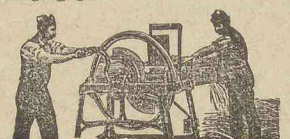
2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakazalozók, továbbá járgány-csészlőgépek, lóherő-csészlők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívátna ingyen és bérmentve küldetnek.

„Columbia-Drill”

legjobb sorvetőgépek, szecsavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrő-malmok, egyetemes aczél-ekék,

Sz. 2478—1899. tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekvisi hatóság közhírré teszi, hogy Vasin Dumitru s társainak végrehajtónak Marginean Dumitru s társai drombári lakosok végrehajtási szenvedő ellen 34 frt. 20 kr. tőkekövetelés és járműekai iránti végrehajtást ügyében a 108 sztkvben A + 1 2 rdsz. az 551 sz. tkvben A + 1 3 4 rdsz. a 312 sztkvben A + 4 rdszám alatt felvett ingatlanaira összesen 411 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennjelölt ingatlanok az 1899 évi október hó 5-ik napján d. e. 9 órakor Drombár községbázánál megtartandó nyilvános árverésen a kiáltási áron alól is elfogadati.

Árverezési s ándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. 60 tez. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881. évi 60. tez. 170 §-a értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szab. lyszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekvisi hatóságtól

Kelt Gyulafehérvárt 1899. évi április hó 21-én.

A kivonat hitelességét igazolja

Muntyán Miklós, kiadó.

Ha őszül a haja

* úgy használja *

Hair

Regeneratort,
mely nem hajfestő, de a hajzat eredeti színét visszaadó kitűnő hatású szer.

Üvegje 1 frt.

Egyedül:

ZOLTÁN BÉLA

udv. szállító gyógyszer-tárban.

BUDAPEST.

V., Nagykorona-utca 23.

FELHÍVÁS!

Ezennel van szerencsém a t. cz. osztálysorsjegy vevőknek becses tudomására hozni, hogy az **V. sorsjátékban**, az első osztály húzása **f. évi november hó 16-án és 17-én** tartatik meg és a következő számok föléjárúsításomban beszerezhetők:

1351-től	1400-ig	28101-től	28150-ig	45801-től	45850-ig	73976-től	74000-ig
3276	3300	32476	32600	46901	46950	76401	76425
6051	6075	34301	34325	48576	48600	78776	78800
6176	6200	34976	35000	51101	51150	82926	82950
14776	14800	38526	38550	52601	52625	87026	87050
16376	16400	39226	39250	64501	64525	91901	91950
25101	25125	39301	39325	68076	68100	92226	92250
26626	26675	45601	45625	68401	68450	95276	95300

Mint hogy már e hó közepén az **V. sorsjáték sorsjegyeinek kiadását megkezdtem**, felkérem a t. cz. vevőközönséget, kik a fent felsorolt számokra játszani kívánnak, megrendeléseiket legkésőbb **október 15-ig** hozzám juttassák, mert csak akkor számíthatnak biztosan a megrendelt számra.

Az első osztálynak az ára:

$\frac{1}{1} = 6$ frt., $\frac{1}{2} = 3$ frt., $\frac{1}{4} = 1\frac{1}{2}$ frt., $\frac{1}{8} = 75$ kr.

A megrendelt sorsjegyeknek árát szíveskedjék postautalványoyal hozzám minél előbb beküldeni, hogy a kívánt sorsjegyszámmal biztosan szolgálhassak.

TELEKI ZSIGMOND Pécselt a m. kir. szabad. osztály-sorsjáték föléjárúsítója.

Hirdetések jutányos áron felvétetnek e lap kiadóhivatalánál.

Nyomatott Papp Györgyvel Gyulafehérvárt.